

Agneta Børretzen
Byggesaksbehandler

Verdiskaping og stedsutvikling
Innbyggerkontakt og byggesak
Saksbehandler Cathrine Wærvågen
Deres ref.
Vår ref. 23/194101
Arkiv 22/10009
Vår dato 20.11.2023
Deres dato

Referat fra møte 15.11.23

Til stede fra kommunens administrasjon: Cathrine Wærvågen, Kristine Borvik, Silje Vestre, Agneta Børretzen

Til stede fra politikken: Birgitte Gulla Løken (H) og Per Manvik (Frp)

Til stede fra Eiendomsanering AS: Alexander Sundsten

Til stede fra Grunnteknikk AS: Asbjørn Reisz og Kajsa Onshuus

Til stede via videolink: Mikael E. Nielsen

Til stede via telefon: Amund Gaut (Norconsult)

Ordfører Birgitte Gulla Løken innledet med å forklare bakgrunnen for møtet. Hennes ønske var å skape «en felles virkelighetsforståelse» mellom partene i saken som gjelder boligutbygging av Risøyhavna, der kommunen foreløpig ikke har godkjent tiltaksplanen til utbygger Eiendomssanering AS og deres konsulenter i Grunnteknikk AS.

Tiltaksplanen beskriver grepene som Eiendomsanering må utføre for å trygge de helse- og miljømessige sidene ved utbyggingen. Reguleringsplanen åpner for totalt 144 boenheter på det nedlagte deponiet.

Asbjørn Reisz i Grunnteknikk oppsummerte hendelsesforløpet sett fra deres ståsted:

- Den første tiltaksplanen ble sendt til kommunen i desember 2022. Tilbakemeldingen derfra kom i mars, som Grunnteknikk svarte opp i et nytt brev til kommunen.
- Deretter beskriver han «en dialog», før de fikk en ny, skriftlig tilbakemelding på tiltaksplanen i september, med en del spørsmål.
- Disse spørsmålene ble igjen besvart i forkant av et møte med kommunens administrasjon i starten av oktober. Der forsøkte de å få avklaringer på noen av kommunens punkter i tilbakemeldingen fra september.
- Basert på møtet i oktober, og administrasjonens tilbakemeldinger der, sendte de kommunen et nytt brev 3. november. Etter dette har det ikke vært videre dialog.

Virksomhetsleder for verdiskaping og stedsutvikling i Larvik kommune, Cathrine Wærvågen, ga sin versjon av dialogen som har vært.

- Hun sa kommunen hadde gitt jevnlige tilbakemeldinger siden mars, og at Eiendomsanering/Grunnteknikk har kommet med en rekke forslag til endringer i den innsendte tiltaksplanen.
- Problemet, slik hun oppfattet det, er at disse forslagene ikke er blitt innarbeidet i tiltaksplanen. Hun stilte spørsmål rundt hvordan kommunen skulle forholde seg til all den nye informasjonen, og om den skulle inn i en revidert tiltaksplan.

Asbjørn Reisz i Grunnteknikk skisserte to alternativer til løsning:

a) Tiltaksplanen revideres.

b) Tiltaksplanen godkjennes slik den foreligger, slik at rammetillatelsen kan gis og arbeidet kommer i gang, men at kommunen setter vilkår for godkjennelsen.

Både Reisz og Alexander Sundsten i Eiendomsanering er av den oppfatning at tiltaksplanen deres er mer enn god nok. De ga uttrykk for at de ikke forstår innholdet i mangelbrevene de har mottatt fra kommunen.

Sundsten pekte også på at de 8. juni fikk tillatelse fra Statsforvalter vedrørende erosjonssikring i strandkanten, og masseutskiftning av forurenset grunn bak, med vilkår.

Saksbehandler Agneta Børretzen i Larvik kommune påpekte da at Statsforvalter har gitt tillatelse til erosjonssikring i sjøfronten, mens det er kommunen som er forurensningsmyndighet for det 27 000 kvadratmeter store området på innsiden av dette.

Asbjørn Reisz i Grunnteknikk mente at partene tolker regelverket på forskjellige måter, blant annet når det gjelder prøvetaking av forurensete masser og tilbakeføringen av disse.

Han fikk svar av Cathrine Wærvågen. Hun var ikke nødvendigvis opptatt av å bestemme antallet prøver og hvor de tas, men at Grunnteknikk/Eiendomsanering som fagpersoner måtte begrunne og redegjøre for valgene sine. Som et eksempel trakk hun fram at det i første tiltaksplan var snakk om to TOC-prøver (totalt organisk karbon), mens det nå var forslag om å øke til 20. Wærvågen ønsket en tydelig plan for hvor på området prøvene skulle tas, og i hvilket omfang. Dette ønsket hun beskrevet i tiltaksplanen.

Kommunen har hentet inn Norconsult v/miljørådgiver Amund Gaut som sin rådgiver i saken. Hans inntrykk etter å ha lest korrespondansen mellom partene var at det «stort sett var enighet om det meste». Derimot pekte han på bedre detaljering for sortering og mellomlagring av masser som relevante punkter å dra inn i tiltaksplanen, blant annet på grunn av mulige naboklager. Gaut mente videre at 20 TOC-prøver bør være godt nok etter sunn fornuft, selv om det ifølge veilederen kanskje ikke var godt nok. Hans argument handlet om at det er vanskelig å vite noe sikkert før man begynner å fingrave, og at man uansett «kan komme over en tønne olje» man ikke har sett enten man tar 100 eller 1000 prøver. Et omtrentlig overslag i tiltaksplanen var ikke unaturlig, mente han.

Asbjørn Reisz i Grunnteknikk fulgte opp med å si at det ikke finnes veiledningsmateriell på TOC-prøver, og at det i all hovedsak er deponiene som skal ta imot og håndtere avfall som er interesserte i dette. Han mente dessuten at man allerede har representative TOC-prøver fra Risøya (11), i tillegg til at de foreslår å ta 20 nye, som han anslår vil være tilstrekkelig.

I etterkant av dette brøt det ut en diskusjon rundt mottak og hvilke lover og regler som gjelder i forbindelse med mottak av forurenset masse, og hvorvidt dette skal innarbeides i tiltaksplanen.

Amund Gaut refererte til noe Statsforvalter hadde sagt i det første møtet med kommunen, om at det «slett ikke var sikkert» at et deponi som sa de kunne ta imot forurenset avfall egentlig hadde lov til det. Han mente det kunne berolige kommunen dersom de fikk se en slik tillatelse fra deponiene.

Saksbehandler Agneta Børretzen viste også til et brev fra mai, der Statsforvalteren understreker viktigheten av å kartlegge den forurensete massen før man graver opp, så man ikke risikerer at mottaket avviser å ta imot fordi TOC-nivået er for høyt.

Asbjørn Reisz i Grunnteknikk oppfatter dette brevet fra Statsforvalteren som en redegjørelse av allerede eksisterende krav. Han uttalte at avfallsforskriften er tydelig på at norske mottak kan fravike TOC-krav på ti prosent for enkelte typer avfall, men ikke når det gjelder avfall fra Risøya. Dette må i så fall kjøres til mottak i land som Sverige og Nederland, og forbrennes.

Uansett føler utbygger og deres representanter seg trygge på at TOC-nivåene i det aktuelle området ikke vil overstige 10 prosent.

Alexander Sundsten opplyste at det er blitt gravd bort cirka 10 000 kubikkmeter masse fra søppelfyllingen i forbindelse med to andre boligprosjekter, og kommunens tiltak på Steinrevet. Ingen av TOC-prøvene herfra har vist for høye verdier, forklarte han. Sundsten la til at de planlegger å ta en mengde prøver etter oppgraving, og at de også har bekreftelse på at de har avtaler med deponier som kan ta imot masser med forhøyet TOC - dersom det skulle bli nødvendig.

Politiker og planutvalgsleder Per Manvik så ingen grunn til at kommunen skal legge seg opp i hvem som skal ta imot avfallet, så lenge tiltakshaver har på plass en ordning for dette. Cathrine Wærvågen repliserte at kommunestyret har en bestemmelse som handler om at man skal kjenne til avfallets sammensetning, forurensningsgrad og mengde, og at dette må stipuleres. På det siste punktet møtte hun motbør fra Alexander Sundsten, som ga tydelig uttrykk for at dette allerede var på plass.

Kommunens konsulent, Amund Gaut, mente grunnlaget for å godkjenne tiltaksplanen var til stede så lenge intensjonen var å ta nye TOC-prøver, samt innarbeide en såkalt sjaktebeskrivelse. Gjennomføres dette, er man kommet i mål med tiltaksplanen, uttalte han.

Dette fikk ordfører Birgitte Gulla Løken til å spørre om kommunen og deres egen konsulent mente «to forskjellige ting». Gaut ble utfordret på dette, men oppfattet det ikke på den måten. Derimot mente han det kunne være elementer i regelverket som både Norconsult og Grunnteknikk opplevde som problematiske, fordi reglene ikke alltid resulterer i det som ville vært miljømessig riktig. Som eksempel nevnte han tilbakelegging av masser som ikke kan legges over noe som er mindre forurenset. Her hadde Statsforvalter, ifølge Gaut, valgt en regeltolkning som ikke var skrevet noe sted.

Kajsa Onshuus i Grunnteknikk stilte seg uforstående til om en slik regel eksisterer. På fagspråket opererer man med ulike tilstandsklasser for jordas innhold av miljøgifter, der 1 regnes som «meget god» og 5 som «svært dårlig».

Onshuus' var av den klare oppfatning at når man for eksempel fjerner tilstandsklasse 3 i et område, kan man fylle igjen med tilstandsklasse 3 selv om den underliggende massen er ren. En annen tolkning enn dette hadde hun aldri tidligere vært borti. Gaut var enig, men gjentok at Statsforvalteren ikke mente dette var akseptabelt.

Samme Onshuus ga uttrykk for at det begynte å haste med å få tiltaksplanen godkjent. Hun etterlyste en slags garanti for at planen ville bli godkjent om man forpliktet seg til å ta 20 nye TOC-prøver, så man unngikk å gå i sirkler. Amund Gaut oppfordret til å skrive i tiltaksplanen at prøvene skulle tas, og dermed kunne godkjennes på det grunnlaget.

Dette ble raskt dementert av Cathrine Wærvågen. Hun avviste at kommunen ville si ja til vilkår om omfattende prøvetaking i etterkant, fordi man da ikke visste hva man sa ja eller nei til. Hun ba igjen om en mer spesifikk redegjørelse og begrunnelse for omfanget av TOC-prøvene. Samtidig var hun bevisst på ansvaret som hviler på kommunen, både med tanke på tidsaspektet, men også med tanke på oppfyllelse av oppdraget fra kommunestyret.

Avslutningsvis oppfordret Per Manvik til at nødvendige justeringer gjøres i tiltaksplanen, slik at den kan godkjennes. Hvis ikke varslet han at saken ville komme opp i årets siste planutvalgsmøte 12. desember, der han forventer at «alt går i orden».

Kristine Borvik opplyste da om at forurensingslovverket ikke er delegert planutvalget.

Ordfører Birgitte Gulla Løken var glad for at administrasjonen stilte med flere representanter, og for at de tok saken på alvor med tanke på at den handler om boligbygging på et deponi. Samtidig minnet hun om bestillingen fra kommunestyret, og at administrasjonen uten ugrunnet opphold skal oppfylle den. Hennes analyse var at «ballen nå ligger på deres banehalvdel» - med referanse til tiltakshaver. Dersom man likevel ikke kommer i mål med en løsning, for eksempel på grunn av vilkår i reguleringsplanen, antydte hun at saken må på politikernes bord. Hun forsto godt om administrasjonen ville ha «ryggen fri», og at risikoen flyttes over til folkevalgt organ, når det skal godkjennes en tiltaksplan om bygging på deponi.

Alexander Sundsten skjøt inn med at Grunnteknikk har levert inn utallige tiltaksplaner tidligere, deriblant to på det samme deponiet. Kommunens håndtering i dette tilfellet avviker fra all tidligere praksis, mener han, hvorpå Gulla Løken svarte at det ved eventuell forskjellsbehandling var en sak for kommunens kontrollutvalg.

Med hilsen
på vegne av Birgitte Gulla Løken

Cathrine Wærvågen
Virksomhetsleder Innbyggerkontakt og byggesak
33 17 10 00

Dette dokumentet er ekspedert uten manuell signatur